

Sygn. akt I C 2699/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Protokolant: stażysta Aleksandra Skorynko

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko C. G., J. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Sygn. akt I C 2699/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 719,38 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanymi umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej. Warunkiem wykonania umowy było rozpoczęcie budowy przez pozwanych. Warunku tego pozwani nie dotrzymani i mimo wezwania nie określili terminu przystąpienia do prac. Wobec powyższego powódka zgodnie z umową odstąpiła od umowy i nałożyła na pozwanych karę umowną. Pozwani kary nie uiszcili, wobec czego powódka wniosła do sądu pozew.

Pozwani nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

E. Operator z siedzibą w G. zawarła w dniu 18 lutego 2014 r. z C. i J. G. umowę o przyłączenie do sieci. Zgodnie z § 8 pkt 2 i 4 E. Operator mógł odstąpić od umowy, jeżeli podmiot przyłączany nie wskazał nowego terminu rozpoczęcia prac budowlano – montażowych związanych z realizacją instalacji przyłączeniowej w terminie 30 dni od otrzymania wezwania. W przypadku odstąpienia operatora od umowy na podstawie powyższej przesłanki Operator może żądać od podmiotu przyłączanego zwrotu udokumentowanych kosztów poniesionych do dnia odstąpienia w zawiązku z realizacją umowy, jednak nie więcej niż kwota szacowanej opłaty za przyłączenie netto, o której mowa w § 6 umowy. Zgodnie z § 6 pkt 2 kwota ta wynosiła 719,38 zł netto.

(dowód: umowa, k. 18-19)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalono na podstawie dokumentów załączonych do pozwu.

Zdaniem Sądu powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione w kontekście zapisów umowy łączącej strony.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu powód w żaden sposób nie wyjaśnił, a tym bardziej nie udowodnił, co dokładnie składa się na dochodzoną kwotę, a w szczególności, że poniósł jakiegokolwiek koszty związane z realizacją umowy. Jest rzeczą oczywistą, że w przypadku kary umownej ściśle udowodnienie wysokości szkody nie jest wymagane. Z zapisów umowy wynika wprost, że operator może żądać od podmiotu przyłączanego zwrotu udokumentowanych kosztów poniesionych do dnia odstąpienia w związku z realizacją umowy, jednak nie więcej niż kwota szacowanej opłaty za przyłączenie netto. Powód nie udokumentował jakichkolwiek kosztów, a nawet w pozwie nie podniósł, że takowe w ogóle poniósł.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Wobec powyższego powództwo oddalono.